

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	V K 725/21	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	P. T.	W dniu 10 kwietnia 2021 roku w W. przy Placu (...) naruszył nietykalność cielesną funkcjonariusza Policji - st. asp. R. S., podczas i w związku z pełnieniem przez niego obowiązków służbowych, w ten sposób, że popchnął ww.	

		funkcjonariusza Policji prawym barkiem na wysokości jego klatki piersiowej, przy czym czynu tego dopuścił się działając publicznie i bez powodu, okazując przez to rażące lekceważenie porządku prawnego.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
P. T. był 10 kwietnia 2021 roku w W. przy Placu (...) w związku z odbywającym się zgromadzeniem i został zatrzymany przez funkcjonariuszy Policji.	protokół zatrzymania P. T.	3-3v	
wyjaśnienia P. T.	46-45, 208-212, 255v-256		
zeznania P. B.	7v-8, 227-229		
zeznania D. C.	10v, 229-230		
zeznania R. S.	32v, 213-216, 244v-245v		
zeznania E. L.	231-232		
zeznania J. A.	232		
zeznania M. M.	233		
zeznania K. N.	246-246v		
protokół oględzin osoby	14		
oględziny nagrań + zdjęcia	16-18, 24-31, 211-212, 255v		

1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.	P. T.	W dniu 10 kwietnia 2021 roku w W. przy Placu (...) naruszył nietykalność cielesną funkcjonariusza Policji - st. asp. R. S., podczas i w związku z pełnieniem przez niego obowiązków służbowych, w ten sposób, że popchnął ww. funkcjonariusza Policji prawym barkiem na wysokości jego klatki piersiowej, przy czym czynu tego dopuścił się działając publicznie i bez powodu, okazując przez to rażące lekceważenie porządku prawnego.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
P. T. 10 kwietnia 2021 roku w W. przy Placu (...) naruszył nietykalność cielesną funkcjonariusza Policji st. asp. R. S., podczas i w związku z pełnieniem przez niego obowiązków służbowych, w ten sposób, że popchnął ww. funkcjonariusza prawym barkiem na wysokości jego klatki piersiowej, przy czym czynu tego	wyjaśnienia P. T.	46-45, 208-212, 255v-256	

dopuszczył się działając publicznie i bez powodu, okazując przez to rażące lekceważenie porządku prawnego.			
zeznania P. B.	7v-8, 227-229		
zeznania D. C.	10v, 229-230		
zeznania R. S.	32v, 213-216, 244v-245v		
zeznania M. K.	254v-255v		
ogłędziny nagrań + zdjęcia	16-18, 24-31, 211-212, 255v		
2. OCena DOWOdów			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1	protokół zatrzymania P. T.	Przedmiotowy dokument został sporządzony w sposób i w formie przewidzianej przez prawo. Brak jest podstaw do jego kwestionowania. Okoliczność bezsporna.	
protokół oględzin osoby	Przedmiotowy dokument został sporządzony w sposób i w formie przewidzianej przez prawo. Brak jest podstaw do jego kwestionowania. Okoliczność bezsporna.		
wyjaśnienia P. T.	Wyjaśnienia są zgodne z doświadczeniem życiowym, logiczne,		

	<p>konsekwentne i nie budzą wątpliwości. Wyjaśnienia korespondują z pozostałym uznanym za wiarygodny materiałem dowodowym, w tym z oględzinami nagrań.</p>	
<p>zeznania P. B.</p>	<p>Zeznania są wiarygodne w części odnoszącej się do obecności P. T. przy Placu (...) w W. 10 kwietnia 2021 roku. Okoliczność bezsporna.</p>	
<p>zeznania D. C.</p>	<p>Zeznania są wiarygodne w części odnoszącej się do obecności P. T. przy Placu (...) w W. 10 kwietnia 2021 roku. Okoliczność bezsporna.</p>	
<p>zeznania R. S.</p>	<p>Zeznania są wiarygodne w części odnoszącej się do obecności P. T. przy Placu (...) w W. 10 kwietnia 2021 roku. Okoliczność bezsporna.</p>	
<p>zeznania E. L.</p>	<p>Sąd nie znalazł podstaw by kwestionować zeznania świadka, które są spójne, zgodne z doświadczeniem życiowym, znalazły odzwierciedlenie w pozostałym materiale dowodowym, uznanym za wiarygodny - wyjaśnieniach oskarżonego i zeznaniach: J. A., M. M. i K. N., a także oględzinach nagrań. Z zeznań świadka złożonych na rozprawie wynika, że oskarżony nie naruszył nietykalności cielesnej pokrzywdzonego. Świadek była naocznym świadkiem</p>	

	<p>zdarzenia, zeznała, że funkcjonariusze otoczyli oskarżonego, który nie miał żadnej swobody ruchów. W związku z czym, w trakcie schylania się i następnie wyprostowania się, ciało oskarżonego dotknęło ciała funkcjonariusza, ale nie było w tym żadnego zamiaru, aby kogokolwiek uderzyć, żeby zrobić krzywdę.</p>	
<p>zeznania J. A.</p>	<p>Sąd nie znalazł podstaw by kwestionować zeznania świadka, które są spójne, zgodne z doświadczeniem życiowym, znalazły odzwierciedlenie w pozostałym materiale dowodowym, uznanym za wiarygodny - wyjaśnieniach oskarżonego i zeznaniach: E. L., M. M. i K. N., a także oględzinach nagrań. Z zeznań świadka złożonych na rozprawie wynika, że oskarżony nie naruszył nietykalności cielesnej pokrzywdzonego. Funkcjonariusze napierali na oskarżonego i innych współdemonstrujących.</p>	
<p>zeznania M. M.</p>	<p>Sąd nie znalazł podstaw by kwestionować zeznania świadka, które są spójne, zgodne z doświadczeniem życiowym, znalazły odzwierciedlenie w pozostałym materiale dowodowym, uznanym za wiarygodny - wyjaśnieniach oskarżonego i zeznaniach: E. L., J. A. i K.</p>	

	<p>N., a także oględzinach nagrań. Z zeznań świadka złożonych na rozprawie wynika, że oskarżony nie naruszył nietykalności cielesnej pokrzywdzonego.</p>	
<p>zeznania K. N.</p>	<p>Sąd nie znalazł podstaw by kwestionować zeznania świadka, które są spójne, zgodne z doświadczeniem życiowym, znalazły odzwierciedlenie w pozostałym materiale dowodowym, uznanym za wiarygodny - wyjaśnieniach oskarżonego i zeznaniach: E. L., M. M. i J. A., a także oględzinach nagrań. Z zeznań świadka złożonych na rozprawie wynika, że oskarżony nie naruszył nietykalności cielesnej pokrzywdzonego, policjanci napierali na oskarżonego, który nie miał swobody ruchu.</p>	
<p>protokół oględzin nagrań + zdjęcia</p>	<p>Nagrania w ocenie Sądu nie budzą wątpliwości co do ich autentyczności. Nie były kwestionowane. Oskarżony i pokrzywdzony są widoczni na nagraniu w miejscu i czasie zdarzenia. Oskarżony był otoczony przez funkcjonariuszy Policji. Pokrzywdzony ewidentnie na niego napierał, zawężając przestrzeń swobodnego ruchu oskarżonego. Nie ujawniono na nagraniu zachowania oskarżonego, które można by uznać za naruszenie nietykalności cielesnej funkcjonariusza</p>	

	publicznego. Oskarżony nie szarpał, nie odpychał ani nie uderzał pokrzywdzonego.		
2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.2.1	zeznania P. B.	Zeznania nie zasługują na uwzględnienie w zakresie stwierdzenia popełnienia przez P. T. zarzucanego mu przestępstwa. Co prawda na nagraniu z płyty k. 23 faktycznie widać zetknięcie się oskarżonego i pokrzywdzonego, ale nie można ruchu barkiem oskarżonego uznać za przestępstwo zarzucane mu aktem oskarżenia. Ocena prawna takiego zachowania należy oczywiście do Sądu orzekającego w sprawie niniejszej, a nie świadka.	
zeznania D. C.	Zeznania nie zasługują na uwzględnienie w zakresie stwierdzenia popełnienia przez P. T. zarzucanego mu czynu zabronionego. Świadek zeznała, że całe zdarzenie było krótkie i dynamiczne. Swoje zeznanie oparła na nagrywanym przez siebie materiale. Nie mogła stwierdzić, czy		

	całe zdarzenie było intencjonalne, czy wynikające z wyprostowania się oskarżonego.		
zeznania R. S.	<p>Zeznania nie zasługują na uwzględnienie w zakresie stwierdzenia popełnienia przez P. T. zarzucanego mu czynu zabronionego. Co prawda na nagraniu z płyty k. 23 faktycznie widać zetknięcie się oskarżonego i pokrzywdzonego, ale nie można ruchu barkiem oskarżonego uznać za przestępstwo zarzucane mu aktem oskarżenia. Ocena prawna takiego zachowania należy oczywiście do Sądu orzekającego w sprawie niniejszej, a nie świadka. Do zetknięcia się oskarżonego i pokrzywdzonego dochodzi w wyniku obustronnego ruchu w swoim kierunku i braku wolnej przestrzeni.</p>		
zeznania M. K.	Dowód niemający znaczenia dla ustalenia faktów, albowiem świadek nie pamiętał zdarzenia.		
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia		

	postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie	I	P. T.
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			

Przestępstwo stypizowane w art. 222 § 1 kk zarzucone oskarżonemu polega na naruszeniu nietykalności cielesnej funkcjonariusza publicznego podczas lub w związku z pełnieniem przez niego obowiązków służbowych. Przestępstwo to jest występkiem umyślnym, które może być popełnione zarówno w zamiarze bezpośrednim, jak i ewentualnym. Naruszenie nietykalności to wszelkie możliwe sposoby ingerencji w nietykalność cielesną drugiej osoby, każde bezprawne dotknięcie innej osoby, czy też inny krzywdzący kontakt. Naruszenie nietykalności cielesnej obejmuje również wszelkie niechciane kontakty fizyczne.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt przedmiotowej sprawy, uznać należy, że oskarżony nie popełnił zarzucanego mu przestępstwa. Zeznania funkcjonariuszy Policji są wiarygodne co do obecności oskarżonego przy Placu (...) w W. 10 kwietnia 2021 roku. Jednakże ich zeznania w zakresie naruszenia nietykalności cielesnej pokrzywdzonego (rozumianej jako czyn zabroniony) nie mogą zastąpić oceny, której dokonuje Sąd. Nie każdy kontakt fizyczny między danymi osobami może być

uznany za przestępstwo z art. 222 § 1 kk.

Pozostali świadkowie, tj. E. L., J. A., M. M. i K. N. potwierdzają wyjaśnienia oskarżonego, że nie naruszył on nietykalności cielesnej funkcjonariusza publicznego. Świadkowie zeznali, że funkcjonariusze otoczyli i napierali na oskarżonego. Z wyjaśnień oskarżonego jednoznacznie wynika, że nie miał on zamiaru naruszyć nietykalności cielesnej policjanta. Nie można takiego zamiaru domniemywać na niekorzyść oskarżonego, skoro żaden z dowodów ani zasady logicznego rozumowania na taki zamiar nie wskazują.

Jedynie na nagraniu z płyty k. 23 widać ruch oskarżonego barkiem. Pozostałe nagrania w żaden sposób nie wskazują, że mogło dojść do naruszenia nietykalności cielesnej pokrzywdzonego. Uważna analiza nagrania z k. 23, w powiązaniu z analizą pozostałych nagrań (z innej perspektywy), nakazuje przyjąć, że ruch barkiem oskarżonego widoczny w ok. 27 sekundzie nagrania na płycie k. 23 nie stanowi czynu zabronionego z art. 222 § 1 kk. W działaniu oskarżonego nie było żadnego ukierunkowania na funkcjonariusza. Zetknięcie się ciała

oskarżonego z
napierającym
funkcjonariuszem nie
może być w
okolicznościach sprawy
niniejszej traktowane jako
naruszenie nietykalności
cielesnej. Na nagraniu
widać duży ścisk, a także
oskarżonego otoczonego
przez funkcjonariuszy.
Widać również balans
ciałem oskarżonego, który
po wyprostowaniu się,
automatycznie i niecelowo
zderza się z ciałem
funkcjonariusza, odbija
od niego. Widać przy
tym, że pokrzywdzony
ewidentnie napiera na
oskarżonego i wykonuje
ruch lewym barkiem,
skraca mu przestrzeń
swobody ruchu. Przy
ruchu oskarżonego nie
ma żadnego zamiaru –
intencji, aby
funkcjonariusza uderzyć,
zrobić krzywdę. Obaj
wykonują w swoim
kierunku ruch i z uwagi na
brak wolnej przestrzeni,
zderzają się barkami.
Z wyjaśnień oskarżonego
wynika, że nie miał
on żadnego powodu ani
motywu, aby naruszać
nietykalność cielesną
funkcjonariusza. Także
doświadczenie życiowe
nakazuje przyjąć, że
oskarżony, jako osoba
prowadząca działalność
publiczną i wielokrotnie
przewodząca
demonstracjom, zdaje
sobie sprawę z
konsekwencji prawnych
naruszenia nietykalności
cielesnej policjanta i

nie zachowałby się umyślnie w zupełnie bezrefleksyjny sposób, atakując funkcjonariusza Policji.

Wobec braku przestępstwa z art. 222 § 1 kk, odnoszenie się do zarzutu w zakresie art. 57a § 1 kk było bezprzedmiotowe.

W ocenie Sądu, zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, w tym w szczególności brak zamiaru naruszenia nietykalności cielesnej funkcjonariusza publicznego podczas i w związku z pełnieniem przez niego obowiązków służbowych, nie daje podstaw do przyjęcia, że oskarżony P. T. dopuścił się zarzucanego mu przestępstwa.

4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie

Oskarżony

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku

Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu

Przytoczyć okoliczności

5. Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU

Oskarżony

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku

Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu

Przytoczyć okoliczności

6. inne zagadnienia		
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę		
7. Koszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
II	W związku z uniewinnieniem P. T. na podstawie art. 632 pkt 2 kpk koszty procesu ponosi Skarb Państwa.	
III	Sąd na podstawie art. 618 § 1 pkt 11 kpk zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. A. kwotę 672 zł + VAT, tytułem wynagrodzenia za obronę z urzędu, wysokość wynagrodzenia obrońcy ustalając na podstawie § 17 ust. 2 pkt 3 w zw. z § 20 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 3 października 2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy	

	prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu.	
7. Podpis		